Forstihuuto 1/2017

FORSTIHUUTO 1/2017

3 Pääkirjoitus
4 Puheenjohtajalta
5 Lucky LUKE
6 Kiimaa ja Kimallusta 2017
8 Älä nuku työurasi ohi
9 Päivä forstina
10 MYON:n uusi hallitus esittäytyy
13 Vujumuoti tulee - oletko valmis?
18 Kirja-arvostelu: Puiden salattu elämä
21 Räkäposkella 2017
24 Forstin puuhanurkka
27 Kysy Antero Vipuselta
29 Sarjakuva
30 Jahtivoudin palsta
32 Tiedottaja tiedottaa

KANSI Ella Valkama
KESKIAUKEAMA Tytöt turvesaunassa
PÄÄTOIMITTAJA Meri Tuomainen
TAITTO Otto Saikkonen ja Johanna Tuviala
MUU TOIMITUSKUNTA Ella Valkama, Sini Salko, Tarja Anttila, Juho Niskala, Pirkka Peltonen, Hiljahenna Tomminen, Tuuli Turunen, Anni Kettunen

forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET muotoa etunimi.sukunimi@helsinki, paitsi ella.j.valkama@helsinki.fi

Forstihuuto on Metsäylioppilaat RY:n lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa. Metsäylioppilas on Forstihuudon erikoisnumero.

Forstihuuto saa HYY:n järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat RY
PAINOPAIKKA Unigrafia

ISSN-L: 1459-9946
ISSN: 1459-9945

PÄÄKIRJOITUS

Meneepä aika nopsaa – vasta eilenhän oli jo joulu! Nyt ulos katsoessa lumet satavat ja sulavat. Ensimmäinen periodi kääntyy kohti loppuaan. Mitäs sitä onkaan loppujen lopuksi ehtinyt tapahtua vuonna 2017?

Isoin (ja huonoin) uutinen lienee tullut lätäkön tuolta puolen, kun Ameriikan oma Turhapuro astui ihan oikeasti pressasksi. Tätä kauhistellessa oman maan huonot uutiset ovat sumentuneet, osa jopa hieman unohtunut. Onneksi jotain mukavaakin on tapahtunut: monien uhanalaisten lajien uhanalaisuusluokitus on parantunut, ja lehden ilmestyessä tässä pienessä Suomen maassa saavat kaikki mennä onnellisesti naimisiin!! #Tahdon2013

MYO on ehtinyt voittaa muutamia Säbäpelejään loistokkain Ilmaveivein, juhlia Ystävänpäivän, sekä käydä Joensuussa hiihtämässä. Näin muutamia mainitakseni. Pian koittaa kuitenkin se kevään odotetuin, nykyään suuri harvinaisuus, nimittäin VUJUT! Melkein harmikseni itse tutkistelen Vujupöydän antimien sijasta Marokon nähtävyyksiä, mutta kaikille joille se on mahdollista, suosittelen lämpimästi ottamaan osaa näihin karkeloihin!
Seuraaviin pääsee sitten taas 2019.

Kiireisen talven ja alkukevään taittuessa moni oli (hieman) sitä mieltä, ettei Huudon ensimmäistä numeroa tule ilmestymään lainkaan tänä vuonna. Nyt voimme kuitenkin todeta, ettei kiire ja kura meitä estä, ja paksuutta tärkeämpää on miten sitä käyttää.

Kiitos ja kumarrus – hauskoja hetkiä Forstihuudon parissa jälleen kerran.

Meri Tuomainen

PUHEENJOHTAJALTA

Heipä hei rakkaat forstit!

Vuoden vaihteessa on jo ehtinyt tapahtua yhtä sun toista; Metsänhoitajaliiton sijaan ammattiliittonamme palvelee jatkossa Loimu ry, niin metsäylioppilaiden kuin muidenkin ainejärjestöjen uudet, vuoden 2017 hallitukset aloittelevat pikkuhiljaa toimiaan, ja myös meidän ihanat fuksimme pääsevät vihdoin uppoutumaan ah, aina niin mukavan marvin saloihin. Edellä mainittujen lisäksi allekirjoittanut löysi itsensä kirjoittamasta puheenjohtajan terveisiä Forstihuutoon, tiedossa siis uuden opettelemista itse kullekin!

Jos jotain olen oppinut Viikkiin saavuttuani, niin sen kuinka helppo täällä on kysyä neuvoja kanssaopiskelijoilta yli ainejärjestörajojen - aina löytyy joku valmiina auttamaan! Tämän haluaisin teidänkin muistavan kevään kiireiden keskellä, oli kyseessä sitten uuden tapahtuman järjestäminen, paperisota kelan kanssa tai juuri ne marvin laskarit.

Myös uusi hallituksemme on intoa täynnä kysellyt kaikki mahdolliset vinkit vanhoilta hallituslaisilta, ja olemme enemmän kuin valmiita tarttumaan toimeen metsäylioppilaiden edunvalvonnan, hyvinvoinnista huolehtimisen sekä tietenkin metsäläishengen nostattamisen parissa!

Metsäläishenkeä tullaan kohottamaan vuoden kuluessa useiden tapahtumien voimin, mutta näistä tässä mainittakoon MYO:n 108. vuosijuhlat, jotka järjestetään Poliisien kesäkodilla 17.3. ja jonne toivomme sankoin joukoin parhaimpiinsa pukeutuneita forsteja! Laittakaa siis hetimiten päivämäärä kalenteriin ylös - tiedossa on hyvää ruokaa, ohjelmaa, sekä sitäkin parempaa seuraa.

Niin minua, kuin muita hallituksemme jäseniä voi milloin vain tulla nykäisemään hihasta, koski asia mitä vain toimintaamme edes etäisesti liippaavaa asiaa, tai sitten ihan vain kuulumisten vaihtamista.

Terkuin,
Hiljahenna Tomminen
Metsäylioppilaat ry:n puheenjohtaja

Miksi Pasi Puttonen osti silmälasit?
>Hän ei nähnyt LUKEa
-Särkynyt_enkeli_93

Lucky LUKE

TEKSTI Sableena Baculum

METSÄTIETEIDEN TALOSSA Latokartanonkaari 7:ssä on viime keväästä alkaen tapahtunut merkillisyyksiä. Toukokuussa hissillä toiseen kerrokseen ajanut opiskelija saattoi hämmentyneenä havaita matkansa päättyneen pahviseinään. Laitoksen ylempiä tasoja puolestaan huoletti se, kuinka opiskelijoilla yleistyvät LUKEhäiriöt pystytään huomioimaan paremmin tenteissä. Nyt vuodenvaihteen jälkeen laitoksellamme on LUKEmattomasti uusia tutkijoita. Mutta kuka on LUKE? Mistä hän tulee ja mikä on hänen tehtävänsä?

LUKEn äiti on naboolainen yhteiskunnassa korkealle asettunut ja kansan syvästi rakastama johtaja ja tiennäyttäjä Metla. Fuusiossa syntynyt LUKE ei tiettävästi ole Metlan ainoa perillinen, mutta historian pyörteisiin on hukkunut tieto LUKEn sisaren henkilöllisyydestä ja samalla siitä, kuka LUKEn rinnalla voi pelastaa galaksin entropialta. Historian todistajina me metsäopiskelijat tulemme kuitenkin aina kunnioittamaan LUKEn syntyessä menehtyneen Metlan muistoa.

Tällä hetkellä nuori protagonistimme on kaukana synnyinseuduiltaan, testaten ja harjoitellen uusia taitojaan. LUKE kohtaa ystäviä ja liittolaisia varsinkin täällä Helsingin Dagobahissa, jossa metsäntutkimuksen vanhin tietämys majailee. LUKEn päämäärä on vanhojen tutkimusten haamut mentoreinaan käyttää voimiaan ja palauttaa galaksi jollei tasapainotilaan niin edes lähelle saturaatiopistettä.

Kolmekymmentä vuotta myöhemmin, elokuvasarjan seitsemännen osan päähenkilönä oma roolimme on etsiä LUKE ja kulkea hänen jalanjäljissään metsäntieteen polulla. MYOn tehtävä on LUKEn oppien avulla vartioida rauhaa ja päätöksenteon perustumista faktatietoon Galaktisessa Tasavallassa, vaikka tilanne näyttääkin toisinaan epätoivoiselta.

Metsäylioppilaiden puolesta tervehdimme LUKEa ja toivotamme hänet tervetulleeksi taloon. Vappuhuutoon mennessä toimitus saattaa jopa uskaltautua kakkoskerrokseen kysymään uusilta tulokkailtamme, minkälaisia suunnitelmia heidän tulevaisuuteensa todellisuudessa LUKEutuu.

Olkoon markkinavoimien näkymätön käsi kanssanne.

MYO Proudly presents: Kiimaa ja Kimallusta 2017

Eli fuksikurssi 109 järjestämät Ystävänpäiväbileet

TEKSTI Meri Tuomainen **KUVAT** Fuksi kurssi

Bileiden virallinen haalarimerkki

Viime vuosien ystävänpäiväbileitä taaksepäin kelaillen – kaikki on jo nähty. Ystävänpäivä on saanut statuksen lähelle joulua yltävänä ällöttävän kaupallisena sokerikuorrutuksena, joka tavallista suomalaista opiskelijaa ei voisi vähempää kiinnostaa. Olemme nähneet tyhjiä tanssilattioita, kuunnelleet huonoa musiikkia, ja todistaneet toinen toistaan kummallisempia ohjelmanumeroita. Moni vanhempi opiskelija varoittikin kurssia 109, että Ystävänpäivän bileet alkavat olla jo aikansa nähnyt formaatti, johon tuskin tulee ketään, ja jonka vanhemmat opiskelijat pakottavat fuksit järjestämään jo aivan kiusatakseen.

Ainakin tanko sai kyytiä

Kukaan tuskin olisi odottanut, että 109 – kurssi onnistuisi järjestämään juhlat, jollaisia ei olla nähty moneen vuoteen (ehkä jopa ikinä?)! Kiimaa ja Kimallusta ei tainnut jättää ketään kylmäksi tai vaille glitteriä, sillä heti Vaticanin ovien avauduttua ovelle syntyi jonoa, ja narikka alkoi täyttyä uhkaavasti. Hetken päästä baaritiskiä ei enää nähnyt lainkaan illan drinkkiä jonottavien opiskelijoiden takaa. Joku taisi laskea osallistujia olleen lähemmäs 400.

Utelias paikalle päätynyt forsti ei joutunut pettymään: luvatun glitter-taiteilijan taideteokset olivat uskomattomia ja toinen toistaan luovempia, paikalla oli haalarikansaa monissa eri väreissä, jopa Otaniemestä asti.

Illan viihdyttävimpiä numeroita oli seurata muutaman metsäläisen tankotanssia televisioruuduilta, viettää aikaa kanssaopiskelijoiden ja mahtavien ei-enää-niin-uusien fuksien kanssa, sekä illan odotettu keskiyön skumppanumero.

Tämän illan jälkeen jäämme varmasti entistä innokkaampina odottamaan fuksien järjestämiä kesäjuhlia. Ensi vuoden fuksit joutuvat kyllä rehkimään oikein olan takaa, mikäli meinaavat pistää tätä vuotta paremmaksi! Tanssilattiaa katsoessa näytti siltä, ettei Kiima ja Kimallus loppunut edes pilkun jälkeen ;)

Älä nuku työurasi ohi

TEKSTI Tuuli Turunen ja Anni Kettunen **KUVAT** Markus Toikka

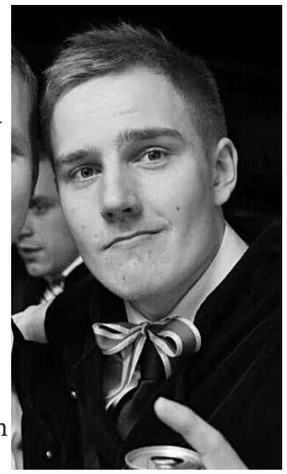

Tässä on **Markus Toikka**. Markus opiskelee toista vuotta ekologiaa ja on aktiivinen Uniforstin jäsen. Markus kävi helmikuussa luonteelleen ominaisella rennon letkeällä asenteella suorittamassa viikon mittaisen työkeikan UPM:n uljaalla pääkonttorilla. Umppi kun tarvi pientä palvelusta asiakasrekisterinsä päivitykseen.

”Parasta työkeikassa ei ollut niinkään itse työ, vaan tutustuminen UPM:n työntekijöihin sekä UPM:n pääkonttorin toimintaan”, tiivistää Markus työkokemustaan. Ja ihmekös tuo, Excelin naputtaminen on aina vain Excelin naputtamista, mutta UPM:n maine työnantajana tuppaa kiirimään jokaisen fuksinkin korviin. Uniforstin saumaton yhteistyö UPM:n kanssa mahdollisti työn löytävän tekijänsä vaivattomasti: ”Mielestäni Uniforst onnistui työkeikan järjestämisessä moitteettomasti. Muutama puhelu ja allekirjoitus niin työntekijä sekä työnantaja olivat yhteisymmärryksessä.”

Kova fakta

TYÖSKENTELI: Uniforstilla UPM:n toimeksiannossa
TYÖPAIKKA: UPM Biofore talo
TYÖTEHTÄVÄ: Metsänomistajien asiakastietojen päivitys
TYÖALUSTAT: Excel ja UPM:n oma asiakastietojärjestelmä

Aiotko jatkossakin hakea Uniforstin tarjoamia työmahdollisuuksia?
”Totta kai, mikäli itselleni sopivia sekä kiinnostavia työmahdollisuuksia ilmaantuu.”
Tähän pyritään – jokaiselle jotakin.

Millaisen viestin haluaisit välittää Uniforstiin liittymistä pohtivalle metsäläiselle?
”Liittykää ihmeessä Uniforstin jäseneksi, jokainen työkokemus opettaa jotain uutta.”

Niinpä. http://www.uniforst.fi/liittymislomake/

Artikkeli sisältää tuotesijoittelua.

Päivä forstina

KOONNUT Meri Tuomainen

Päivä forstina on Forstihuudon juttusarja, jossa pääsemme yhden forstin pään sisään yhden päivän ajaksi. Tällä kerralla lähdetään **Harri Ruokojärven** (K-107) mukaan.

Aloitin aamuni....Läimäisemällä hälytyksen agressiivisesti kiinni, nousemalla istumaan ja hieromalla mu…kasvojani ajatellen: ”Taas menhään saatana”

Herätessäni oloni oli...ymmärtäväinen niitä miehiä kohtaan, jotka lentävät matkustajalentokoneen vuorenseinään.

Ilahduin, kun.... Ladonlukon kahvi ei maistunutkhaan vm 72 Ladan uudehlleen käytetyltä ja eteenpäin myydyltä moottoriöljyltä. ”Hörppää kahvia ja irvistää” huoh, en mie sitä kummiskhaan maun takia juo.

Laskin...että jos en nuku, syö tai tee mithään muuta kuin kouluhommia, ehkäpä niin saan kaiken ajoissa valmiiksi. Kuka unta tarvi kuin voi juoda kahvi? *ryystää kahvia*

Päivällä vältin täpärästi... Kandiohjaajani kysymyksen: ”koskas meinasit lähettää sen ekan version” ryntäämällä dramaattisesti kohti kertsiä, tämä todennäköisesti vaikutti päässäni huomattavasti siistimmältä kuin oikeesti.

Hyödynsin yliopistolla oppimiani taitoja, kun...sain autettua kurssikavereitani laskuharjoitusten tekemisessä, pystyin heittämään kertsillä huonoja vitsejä metsäalaan liittyen.

Viideltä... Partakonheenterä alkoi näyttähmään enemmän mahdollisuudelta kuin uhalta. ”down the block, not across the street”

Ajattelin lämpimästi... Kuinka paljon loppujenlopuksi nautinkhaan opiskelusta, tästä laitoksesta, luennoitsijoista ja ennenkaikkea mahtavista kanssa opiskelijoistani. Ilman teitä tämä olis huomattavasti enemmän hanurista.

Onnistuin... Neljän tunnin miettimisen jälkeen tekemään päätöksen hakevani pitsaa, enkä hampurilaisia.

Tänään oivalsin... Kuinka me kaikki vaan olemme kaljuja, käveleviä, puhuvia apinoita tällä orgaanisella avaruusaluksella, joka lentää ympäri maailmankaikkeutta. Ei siinä mithään järkeä ole, miksi sunkhaan elämässä olisi?

Jos olisin saanut yhden tunnin lisää...
Olisin todennäköisesti masturboinut yhden tunnin pidempään.

Hetki, jonka haluaisin elää uudestaan oli... Olin lukion toisen ja kolmannen välisen kesän töissä metsänistutuksilla. Auto oli jäänyt kiinni muthaan parin kilometrin päähän, polttiaiset, mäkärät, sääsket ja paarmat melkhein syö hengiltä, hellettä pukkasi ja hikoilin kun forsti Laasasenahon puhuttelussa. Istutettavaa oli aivan käsittämättömästi jäljellä. Löin pottiputken maahan ja ajattelin: ”Tämä on niin kivaa, että taijanpas hakea opiskelehmaan metsäalaa”

Nukkumaan mennessäni...vedän peiton pääni yli, kierryn sikiöasentoon ja alan itkehmään ja syömään suklaa-pekonijäätelöä. Suklaan ja pekonin valloittavan makuyhdistelmän levitessäni suussani totean mielessäni: EI, mie en itke; ”I shall make it fucking rain!”

Annan päivälle arvosanaksi asteikolla 0-5:
yhden särkyneen hypsometrin ja kolme noitatarraa.

MYO:n uusi hallitus esittäytyy

KOONNUT Hiljahenna Tomminen **KUVAT** Aleksi Rantanen

Tässä Metsälylioppilaat ry:n uusi hallitus! Kysyimme heiltä kaksi visaista kysymystä:
1. Mitä odotat tulevalta vuodelta?
2. Jos saisit yhden supervoiman, mikä se olisi?

PUHEENJOHTAJA

Hiljahenna Tomminen K-108

1. Uusia ihmisiä, hyviä muistoja & hauskoja stooreja. Ja tietenkin Hirvi- ja taimijuhlia!

2. Voisin matkustaa ajatuksen voimalla paikasta toiseen, esimerkiksi luennolta suoraan biitsille!

VARAPUHEENJOHTAJA

Isra Alatalo K-107

1. Että paku pysyy kasassa

2. Pystyisin lentämään

SIHTEERI

Vilma Anttila K-107

1. Hallitustoiminnalta hyvää ja aktiivista vuotta, ja sen ulkopuolelta kuukauden reiliä Eurooppaan.

2. Näkymättömyys

TIEDOTTAJA

Venla Kiviniemi K-109

1. Aktiivista toimintaa ainejärjestömme eteen, hauskanpitoa unohtamatta!

2. Teleporttaamisen taidon

TALOUDENHOITAJA

Inka Keinänen K-107

1. Odotan tältä vuodelta paljon kivaa puhaa hyvien tyyppien kanssa MYO:n hyväksi sekä tietty asiallista taloudenpitoa.

2. Musta ois kauheen kivaa, jos elämästä selviäis hengissä nukkumatta ja oikeestaan vaikka syömättäkin.

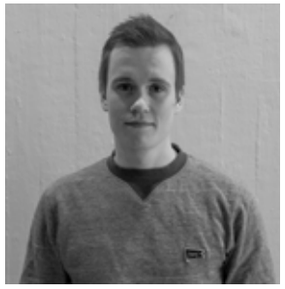

ISÄNTÄ

Henri Koivisto K-108

1. Odotan tulevalta vuodelta hyviä bileitä ja virkeämpiä aamuja.

2. Viinin muuttaminen vedeksi.

EMÄNTÄ

Kaisa Luukkonen K-107

1. Kesälomaa...

2. Röntgenkatse

FUKSIVASTAAVA

Olivia Kuuri-Riutta K-109

1. Kesää Hyytiälässä

2. Kyky taikoa lisää päiviä kalenteriin

ULKOASIANVASTAAVA

Elliroosa Raittinen K-108

1. Odotan vuodelta Hilkun burnoutia

2. Haluisin hallita ajankulkua

KV-VASTAAVA

Elli-Noora Kamppuri K-108

1. En kauheesti ajattele etukäteen, tulee mitä tuulee.

2. Lentäminen tiätty!

OPINTOVASTAAVA

Jaakko Niinisalo K-107

1. Kesää ja lämmintä

2. Matkustaa ajassa tai vaikka nähdä tulevaisuuteen

HARRASTEVASTAAVA

Matias Karhumaa

1. Odotan vuodelta Metsäveitikoiden mestaruutta

2.Näkymättömyys

Kokohallitus (paitsi Elli-Noora)

VUJUMUOTI TULEE – OLETKO VALMIS?

TEKSTI Meri Tuomainen

MYOn vuosijuhlia, eli vujuja juhlitaan enää vain joka toinen vuosi. Tänä vuonna juhlistamme 108. vuotista taipalettamme ainejärjestönä, joka on aikamoinen saavutus,kun Suomikin juhlii vasta 100-vuotis synttäreitään.

Vuosijuhlakutsun nähtyään moni varmasti panikoikin, mitä ihmettä sinne juhliin oikein panisi päälle? Ehdoton edustus on kuitenkin pakollista, ja jos täällä nolaa itsensä alipukeutumalla, ei uutta tilaisuutta loistoon ja kunniaan saa kuin vasta MYOn 110v kekkereillä. Pelokasta juhlakansaa auttamaan olemme koonneet varmat tipit, joita noudattamalla jokainen forsti selviytyy vujuista entistä ehompana!

MYOn vuosijuhlien facebook-kutsussa pukukoodina lukee seuraavaa: Naisilla täyspitkä juhla- tai iltapuku, miehillä tumma puku tai frakki. Alta löydät erilliset ohjeet naisille ja miehille siitä, mitä tämä mystinen vujupukeutuminen pitääkään sisällään!

Itse juhlapuku

Naiset:

Wikipedia määrittelee naisten juhla- ja iltapuvun paljastavaksi kokopitkäksi puvuksi. Tärkeää on siis löytää puku, jossa on mahdollisimman antava kaula-aukko ja mahdollisia reikiä esimerkiksis puvun kyljissä. Mikäli olet ehtinyt jo ostaa itsellesi puvun, jossa kaula-aukko jää liian pieneksi tai kyljissä ei ole reikiä, ei hätää, kaula-aukkoa voi helposti leventää ja reikiä kylkiin lisätä saksien avulla. Lisäksi, mikäli omistat napakorun, kannattaa reikä lisätä myös navankohdalle, jotta napakoru pääsee oikeuksiinsa.
Perinteisesti juhlapuku on ollut pitkä, vähintään nilkat peittävä. Mikäli haluaa oikeasti edustaa, ei tämä riitä, vaan juhlapuvussa täytyy olla myös helma. Helman pituus vaihtelee juhlapuvuittain, mutta hyvä juhlava pituus on suurinpiirtein sama, kuin ympyräkoealan säde (eli 4m).
Puvun värin tulisi olla joko keväisen loskanharmaa, tai sävyssä juomasi kanssa. Eli juodessasi valkoviiniä juhlapuvulle sopivia värejä ovat valkoinen, hivenen hopea tai keltainen, tärkeintä on kuitenkin, että puvun läpikuultavuus on samaa luokkaa kuin valkoviinilasillisen. Punaviiniä juodessa puvun tulee olla huomattavasti tummempi, jotta suurimmat punaviiniläikät eivät näkyisi vierustoveria pidemmälle. Mikäli olet päättänyt juoda useampaa kuin yhtä juomaa illan aikana, kannattaa satsata värikkääseen kokonaisuuteen, joka sallii sinun kaataa mitä tahansa juomaa mihin tahansa puvussa – voit aina sanoa puvun värityksen olleen samanlainen jo cocktail-tilaisuudessa.

Esimerkki paljastavasta puvusta

Miehet:

Miehillä päällä on tumma puku tai smokki, jonka alla liivi sekä kauluspaita. Pukukopissa itseään mittaillessa kannattaa muistaa, että mitä suurempi, sen parempi. Itse puvun värillä ei niin ole väliä, sillä naisille kaikki puvut tulevat näyttämään samalta, olivat ne sitten mustia, tummansinisiä tai keltaisia. Sen sijaan rusetin tai solmion värillä on suuri merkitys, sillä mikäli haluat kuulua tarjoilijoihin – älä unohda mustaa rusettia. Muussa tapauksessa muista, että saadaksesi naisten huomion rinnuksillesi kaatuneesta jallusta takaisin kasvoihisi, huomiota herättävä solmio tai rusetti on ehdoton valinta. Juhlallisia värejä ovat mm. paloauton punainen, huomioliivin oranssi tai ponssen vihreä.
Kauluspaita ja liivi ovat perinteisesti olleet samanvärisiä (paitsi hautajaisissa), ja mikäli haluat olla oikein juhlava, kannattaa kauluspaidan ja liivin väri mätsätä myös solmion tai rusetin väriin. Kauluspaidan valitsemisessa kannattaa valita malli, jonka napit ovat mahdollisimman isot – tällöin ne on helpompi ratkoa pois. Juhlissa kauluspaidan nappeja ei saa missään tapauksessa laittaa kiinni, sillä kiinniollessaan ne saavat liivin etumuksen näyttämään kupruilevalta ja muut pohtimaan omistatko kolmanne tai peräti neljännenkin nännin.

Perinteisesti puvun taskusta on pilkistänyt viikattu liina, jonka väri on sopisoinnussa muun puvun värityksen kanssa. Uusimman muodin mukaan liinaa ei kuitenkaan kuulu enää viikata, vaan se tulisi sulloa puvun taskuun muodostaen mahdollisimman suuren klöntin, ja tuoden muille mieleen liinan alkuperäisen käyttötarkoituksen: nenän niiston.

Esimerkki perinteisestä (renesanssiajan) juhlapuvusta

Kengät

Naiset:

Vuosijuhlilla on perinteenä, että nainen on aveciaan noin viisi senttimetriä pidempi. Näin ollen riippuen avecin pituudesta, tulee naisella olla tarpeeksi korkeat korot. Koska tanssilattialla miehet usein onnistuvat viedessä tallomaan naisen varpaat, eivät metallikärkiset kengät ole ollenkaan huono valinta.

Miehet:

Vaikka lomamatkoilla sandaalit + tennissukat yhdistelmää katsotaan pahasti, kertoo se vuosijuhlilla käyttäjänsä suuresta älykkyysosamäärästä ja itsevarmuudesta. Kuuminta muotia on myös seurata Robin Packalenin esimerkkiä ja etsiä itselleen eripari kengät. Esimerkiksi nappiksien ja salikenkien yhdistelmä on lyömätön.

Muut asusteet – korut, kellot, hiukset

Naiset:

Mitä enemmän kiiltoa ja blingblingiä on mukana, sen parempi. Mikäli mietit kahden korun välillä, kumman laittaisit kaulaan, laita molemmat ja lisää vielä mukaan kolmas lempikorusi. Hiuksien kanssa muodikasta on tuulen tuivertama luonnollinen kampaus, jonka saat helposti aikaiseksi jättämällä hiukset pestyä ja harjaamatta muutaman edellisen päivän ajan.

Koskaan ei voi olla liikaa BLINGII!

Miehet:
Miehillä rannekellot ovat ehdottomasti kiellettyjä. Sen sijaan kaikki kellot tulee muuntaa taskukelloiksi, jotka kiinnitetään remmistä puvun toiseen taskuun. Tähän sisältyvät myös varsinaisten kellojen lisäksi kännykät, mikäli niistä katsotaan kelloa. Puhelin on myös helpompi pitää tallessa, sillä kadonnut puvun takki on huomattavasti helpompi löytää kuin pieni kännykkä.

Hyvä kännykkäsuositus omenaperheeltä

Akateemiset kunniamerkit

Sekä naisilla että miehillä akateemisten kunniamerkkien kiinnittämisessä mielikuvitus on kaiken A ja O. Merkkinauhat voi kiinnittää rusetiksi kaulaan, niitä voi käyttää vyönä, tai varsinkin naiset voivat kiinnittää niillä hiuksensa. Mahdolliset pinssit ja muut kunniamerkit kannattaa kiinnittää keskelle rintaa, jolloin mahdollisimman moni näkee ne (naisilla rintojen alle navan yläpuolelle, josta juhlapuvun rintamus alkaa).

Toivottavasti nämä ohjeet vähensivät juhlapuvun valinnan kanssa aiheutuvaa paniikkia. Mikäli paniikki kuitenkin vielä jatkuu, muista, ettei vujuilla ole tarkoitus nipottaa jokaisesti pienestä etikettivirheestä, vaan pitää sivistyneesti (korkeassa humalatilassa) hauskaa. Ei siis hätää, vaikka saapuisitkin alepakasseista kokoon ommellussa mekossa, tai pakkaisit

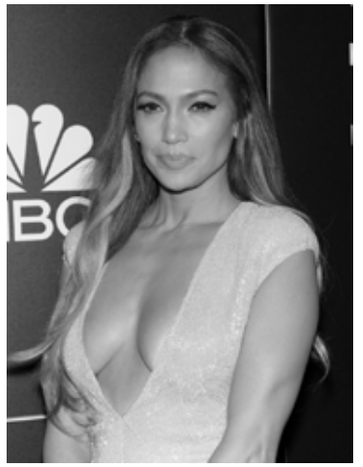

Akateemiset kunniamerkit if you know what I mean ;)

smokin sijaan haalarit mukaan. MYOn 108-vuotiaan taivaleen aikana on nähty jo paljon, ja toivottavasti nähdään lisää unohtumattomia hetkiä!

PS. Taskumatista juomiseen ainoa sopiva paikka on naisten WC, älkää unohtako!

Kirja-arvostelu: Puiden salattu elämä

TEKSTI & KUVAT Juho Niskala

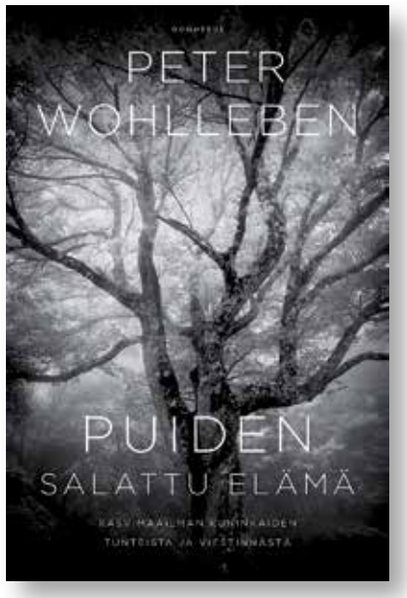

Peter Wohllebenin (suom. jotakuinkin Petteri Täyselämä) kohua ja myyntilukuja aikaansaanut kirja, Puiden salattu elämä (Gummerus, 2016), on ravistellut monien tieteestä tai luonnosta mitään tietämättömien elämää paljastuksillaan muun muassa puiden keskinäisestä internetistä ja sienisuhteista. Forstihuudon saamien tietojen mukaan yksityisyyden suojaansa aiemmin luottaneet kasvimaailman kuninkaalliset eivät ole suhtautuneet paljastuksiin suopeasti.

Kirjan opeista inspiroituneena Forstihuuto haastatteli puita, joista monia paljastuskirja on syvästi järkyttänyt.

Kova pala purtavaksi

Lähimetsään astuminen tuntuu nyt erikoiselta. Kirjaa lukematon voisi luulla puiden narskumisen pakkaspäivänä johtuvan fysikaalisista ilmiöistä. Nyt kuulen kuitenkin selvästi, millainen äläkkä metsässä on noussut. Valtaosa puista ei kysyttäessä kuitenkaan vastannut toimittajan kysymyksiin. Etenkin valtapuulaji kuusen edustajat suhtautuvat haastattelijaan jopa avoimen vihamielisesti piikitellen metsän läpi kulkevaa toimittajaa. Eräs runsaan typpiannoksen nauttinut saksanpihta (laji muutettu) ei kuitenkaan säästellyt sanojaan: “On oksettavaa, että tietoa puiden tietoisuudesta levitetään paperille painettuna! Wohllebenin seuraava kirja (Eläinten salattu elämä) painetaan varmaankin pergamentille!”

“On väärin että puut eivät itse saa puheenvuoroa kirjassa, joka kertoo niiden älykkyydestä”, kommentoi eräs pihlaja. “Kirja edustaa pahimman luokan elintapa-appropriaatiota. Puut eivät nähne kirjan tuottamista rahoista senttiäkään, vaikka se perustuu täysin varjellun sielunelämämme kaiveluun.” Pihlajaa ärsyttää myös kriittisen diskurssianalyysin puute kirjassa: “Ihmiset ovat ties kuinka pitkään käyttäneet puita fallisina vertauskuvina ‘Morning wood’-tyyppisten ilmaisujen kautta, vaikka puiden keskuudessa vallitsee suunnaton lisääntymistottumusten ja sukupuolten kirjo.”

Kirja tuntuu sisältävän lähteitä niukasti ja täysin satunnaisesti: useimmat “lähteet” ovat ties minkä viihde- ja sanomalehtien juttuihin johtavia raakoja URL -osoitteita. Wohlleben myös tiputtelee lukuja toisinaan mainitunkaltaisiin lähteisiin viitaten tai usein vain suoraan päästään. “Ymmärrän, että suurelle yleisölle kohdistetussa popularisoinnissa asioita täytyy yksinkertaistaa,” huokaisee eräs koivu, “Kirjan näkökulma on kuitenkin täysi humpuukin riemuvoitto. Johtopäätöksiä vedetään esittelemättä kirjoittajan omista poikkeavia näkökulmia, ja puiden sielunelämää käsitellään nimenomaan inhimillisin termein ja käsittein.”

Liian pitkälle vietyä inhimillistämistä?

Joidenkin mielestä kirja antaa puista jopa liian koruisan kuvan. Jos puut kerran ovat ajattelevia olentoja, eikö niiden sydämetön ja rasistisenakin pidettävä jatkuva sota elintilasta joudu epäilyttävään valoon? Ihmiset ovat kauan sitten kieltäneet kemiallisten aseiden käytön toistensa tuhoamisessa ja etenkin kirjan päämyynti-alueella länsimaissa vallitsee monikulttuurisuutta vaaliva poliittinen ilmapiiri.

Puut, etenkin Wohllebeniin suuresti ihailemat ja kirjassaan etualalle nostamat pyökit, pyrkivät kuitenkin kaikin keinoin muokkaamaan elintilansa vain omaa lajiaan suosivaksi. Suomessa tätä ‘Varjopuut ensin’ -aatetta ajavat aggressiivisimmin kuuset. Ei siis ole ihme, että yksikään tavoitettu kuusi ei suostunut vastaamaan ‘puulahtarien paskamedian’ kysymyksiin.

Eräs vanhempi lajittomana pysyttelevä havupuu kuitenkin paljasti, että kuusien keskuudessa on viime vuosina voimistunut pitkäkuituisten ja kilpailukykyisten lajien hegemonia: “He pitävät itseään täysin ylivertaisina ja ainoina oikeina pohjoisina puina. Lehtipuita on estetty muuttamasta, ja jopa tapettu kuusivaltaisilla alueilla ‘eukalyptuksina’. Pitkäkuituliike pitää kaikkia lehtipuita niukkojen kasvuresurssien haaskaajina ja rasitteena Suomen metsäteollisuuden kilpailukyvylle.”

Latvustaan pudisteleva havupuuherra uskoo, että medialla ja vallitsevalla metsänhoitokulttuurilla on ollut ratkaiseva rooli tilanteen kärjistymisessä: “On näitä otsikoita että ‘Suomi seisoo puujaloilla’. Helsingin Sanomatkin teki täysin ajattelemattoman jutun, jossa nimenomaan havupuiden pitkäkuituinen selluloosa nostettiin Suomen pelastajaksi. Kaiken lisäksi

Koivut pakenevat aggressiivisten nuorten kuusten ylivoimaa.

vain yhtä lajia kasvupaikoille keskittävä metsätalous ei anna kasvaville kuusille mahdollisuutta tutustua lehtipuihin. Lukuunottamatta taimivaihetta, jossa edes jotain paikkaa lapsilleen hakevat lehtipuut usein piiskaavat ja tukahduttavat herkässä iässä olevia havupuita, moni kuusi ei koskaan kohtaa kypsää ja maaperän mikrobitasapainoa varjelevaa lehtipuuta. Lopuksi ihmiset vielä näyttävät mallia väkivallan voimasta systemaattisesti niittämällä, kitkemällä tai myrkyttämällä tappamalla kaikki lehtipuut.”

Luontosuhteen renessanssi?

Puita haastateltuani olen surullinen ja hämmentynyt. Metsänhoitaja Wohlleben on varmasti tarkoittanut hyvää inhimillistäessään elämällemme välttämättömiä viherkutreja. Kirja myös sisältää paljon helposti lähestyttävää perustietoa puista, joskin kyseenalaisesti esitettynä. Kirjaa on kuitenkaan vaikea suositella yhtään kenellekään, etenkään kun puiden ja luonnon arvoa puolustavia, tutkimukseen tai ainakin syvällisempään pohdintaan perustuvia kirjoja on markkinoilla useita.

Voi olla, että tulevat forstisukupolvet nostavat tämän arvostelun esimerkiksi umpimielisyydestä, joka vallitsi ennen puusosiologian tieteenalan perustamista. Kauhean huolissani en tästä kuitenkaan olisi, sillä puiden kommunikaatiota ja yksilöllisyyttä käsitellään laitoksellamme jo nyt (kysy professoriltasi lisätietoja!) Yhden asian Wohlleben on kuitenkin saanut oikein (ja varmaankin sen takia korostaa noin neljä kertaa jokaisessa kappaleessa): puut, kuten ihmisetkin, muuttuvat kuollessaan humukseksi. Samaa kohtaloa olisin toivonut tämän katastrofin painamiseen haaskatuille kasvimaailman kaunottarille.

↑ **Koivut suovat kuusten ja muiden lehtipuiden kukoistaa rinnallaan.**

↓ **Kuusien militaristisen suorat rivit tekevät selväksi puiden koventuneet asenteet.**

Suuren urheilujuhlan tuntua - Räkääposkella 2017

KIRJOITTANUT Tiia Kuronen, Metsäylioppilaiden Tohmajärven alajaoston urheilureportteri

”KAUAS ON PITKÄ MATKA”, sanoi joku joskus. Metsäylioppilaat testasivat kolmen hiihtojoukkueen voimin, montako tuntia Helsingin ja Joensuun väliin jää. Vastaus: muutama lava kaljaa.

Bussi kohti Pohjois-Karjalan pääkaupunkia, Joensuuta, ja vuotuisia Räkäposkella-hiihtokisoja starttasi Viikistä keskiviikkona 22.2. Jo alkumatkasta todettiin matkantekovälineen sopivan metsäläisten imagoon kuin kuusi mustikkatyypin tuorekankaalle: vessa ei toimi ja linja-auton mikrofoni on varastettu. Tämän ei kuitenkaan annettu lannistaa tunnelmaa!

Illan hiljetessä matkustamon volyymi nousi, ja iltaa päätettiin määränpäähän saavuttua jatkaa joensuulaisittain legendaarisille Hehkuille. (Hehkut = juuri täysi-ikäistyneet nuoret sekä elämänkoulun alumnit kokoontuvat joka

keskiviikko ja sunnuntai Bepopiin nauttimaan kahden euron hanoista) Helsingin Herrat ottivat silintereissään Bepopin omakseen ja baaritiskiltä tarjoiltiin Gin Toniceja vesilaseista drinkin arvolle sopivimpien loputtua. Tanssilattialla kuului myös seuraavan päivän tsemppifiilikseen osuva tokaisu: ”We came here to this ski championship”.

Menomatkalla päätettiin kovin yksipuolisesti fuksien jaksavan, eli aloittavan kilpailun kovan 12 tuntia kestävän hiihtosuorituksen klo 7:00 Mehtimäen 1,6 kilometrin mittaisella kisaväylällä, Hullunkolmiolla. Huhut kertovat Metsäylioppilaiden ykkösjoukkueen Viikin Vitutuksen kuitenkin olleen ladulla jo 6:50! Ladun varressa pohdittiin aamun valjetessa korrektia aikaa aloittaa nesteytys (7:15), milloin loput punahaalariset ajattelivat ilmestyä paikalle, ja että millähän nimellä MYOn harrastevastaava **Matias Karhumaa** on mennyt joukkueet kisaan ilmoittamaan.

Päivän aikana ehdittiin toki muutakin kuin hiihtää. Palju ja sauna hemmottelivat ahkeria hiihtäjiä läpi hiihtokisan, minttukaakaota kului, hotellivälikuolemia kirjattiin lukuisia, 300 osallistujan joukosta löytyi paljon uusia ja vanhoja tuttavuuksia ja mukaan otettua mankkaa etsittiin metsästä useammin kuin kerran. Ilta huipentui metsäläisten hotellietkoihin sekä Ilonassa järjestettyihin jatkobileisiin, joissa tunnelmaa ja juhlafiilistä riitti!

Se tärkein – tulokset. MYO lähti liikenteeseen totta kai ennakkosuosikkina ja voittoasenteella! Edustusjoukkue Viikin Vitutus, joka oikeasti otti tavoitteekseen hiihtää, eteni huikeat 360 kilometriä ja oli loppuvertailussa neljäs. Helsingin Herrat tyhjensivät jaloviinapulloja ladulla 20,8 kilometrin verran ollen sijalla 28, ja Rasvatut Salamatkin saivat kerättyä loppukirin ja kuuden kenttäpelaajan ansiosta 16 hiihdettyä kilometriä sekä sijan numero 30. Joukkueita kilpaan osallistui kaiken kaikkiaan 31.

Vaikka tapahtuma ei aivan Lahden MM-kisojen tapaista medianäkyvyyttä saanutkaan lukuunottamatta Karhumaan ja **Isra Alatalon** esiintymistä erityisopettajaopiskelijan Snapchat-haastattelussa, sekä MYOn pommittamaa tapahtuman Facebook-feediä, olivat kilpailut erittäin onnistuneet. Treeniputki ensi vuodelle startataan hyvissä ajoin (kunhan edellisestä suorituksesta on toivuttu) ja joukkueasustus on jo suunnitteilla! #kohtiräkäposkella2018

Forstin puuhanurkka

TEKSTI Tarja Anttila

MIKÄ PUU OLET? TESTAA!

Tunnetko selittämätöntä yhteenkuuluvuutta ja hengenheimolaisuutta puistojen vaahteroihin? Oletko potenut outoa tunnetta, että sisintäsi raastaa jokin havuinen ja kevyesti pihkainen? On mahdollista, että sisälläsi kasvaa puu. Jos tunne on kuitenkin vain henkinen, eikä lääkäriin menolle ole akuuttia tarvetta, voit tehdä tämän erittäin tarkan testin ja selvittää, kenen kasvikunnan kuninkaan sielunmaisema värähtelee samoilla taajuuksilla omasi kanssa.

Valitse vastausvaihtoehdoista se, joka kuvaa itseäsi parhaiten.

1. MITEN YLEENSÄ VIETÄT SUNNUNTAIPÄIVÄN?
A. Heräät aikaisin ja kirjaat ylös päivän tavoitteet. Luvassa on ainakin viikkosiivous ja rästitöiden loppuun tekeminen. Näin maanantai alkaa puhtaalta pöydältä!
B. Olet varannut pöydän kaupungin suosituimpaan brunssipaikkaan ystäväporukallesi ja iltapäivällä käyt kiertämässä trendikkäitä putiikkeja.
C. Menet taidenäyttelyyn tai seikkailemaan tuntemattomaan kaupunginosaan.
D. Meditoit aamupäivän ja iltapäivän vietät lukien eksistentiaalifilosofien teoksia elämän turhuudesta.
E. Syöt aamupalaksi puolilta päivin tärisevin käsin edellisillan pizzan jämiä, jonka jälkeen kaivaudut peittoosi katsomaan huumorivideoita YouTubesta.

2. MINKÄ NÄISTÄ ULKOILUAKTIVITEETEISTA VALITSISIT?
A. Hiihto
B. Pyöräily Ahvenanmaalla
C. Rullaluistelu
D. Vaellus
E. Pussikalja

3. MILLAISESTA RUOASTA PIDÄT?
A. Kaikki missä on proteiinia käy.
B. Sushi
C. Jälkiruoka on aterian paras osuus.
D. Syöt lähinnä vain raakoja kasviksia ja hedelmiä sekä juuria.
E. Helppo ja nopea on kaikkein tärkein kriteeri.

4. MITÄ NÄISTÄ INHOAT ENITEN?
A. Hipstereitä
B. Kylmyyttä
C. Töykeitä ihmisiä
D. Kiirettä
E. Valomerkkiä

5. MISSÄ NÄISTÄ PAIKOISTA ASUISIT MIELUITEN?
A. Viihdyt hyvin Suomessa
B. Keski-Euroopassa
C. Kanadassa
D. Vuoristossa kaukana kaikesta
E. Olet kotonasi kaikkialla, kunhan kaverisi ovat samassa paikassa.

6. JOS SINUA PITÄISI KUVAILLA VAIN YHDELLÄ SANALLA, MIKÄ SE NÄISTÄ OLISI?
A. Johtaja
B. Fabulous
C. Nallekarhu
D. Buddha
E. Karaokemestari

7. MIKÄ ON PAHEESI?
A. Muiden roastaaminen ja kärventäminen koska itse olet voittamaton
B. Valittaminen
C. Liiallinen anteeksipyytely
D. Todellisuudesta irtautuminen
E. Sammuminen ojiin ja tienvarsille

8. MITÄ TOIVOT PARISUHTEELTA?
A. Haluaisit perustaa perheen ja löytää luotettavan ja yhtä määrätietoisen kumppanin kuin sinä.
B. Etsit ihmistä, joka pystyy täyttämään kaikki vaativimmatkin odotuksesi.
C. Olet romanttinen ja toivot yhteiselonne olevan kuin suoraan siirappisesta Hollywood-elokuvasta.
D. Etsit älykästä kumppania, jonka kanssa voi käydä syvällisiä keskusteluja.
E. Tiedät, että kyseessä on se oikea, kun hän onnistuu juomaan sinut pöydän alle.

Tulokset seuraavalla sivulla!

9. MIKÄ ON LEMPIELÄIMESI?
A. Koira
B. Kissa
C. Majava
D. Norsu
E. KARHU (III)

10. LEMPIKAPPALEESI?
A. Kanye West - Stronger
B. Madonna - Vogue
C. Justin Bieber - Baby
D. Tuulen humina
E. Popeda - Ukkometso

11. LEMPIVÄRISI?
A. Tummanvihreä
B. Vaaleanvihreä
C. Punainen
D. Sininen
E. Keltainen

ENITEN A-VASTAUKSIA: Olet *Pinus sylvestris*, mänty, luja ja vankka tolkun puu. Et lähde mukaan mihinkään typeriin hömpötyksiin ja trendivirtoihin, vaan ymmärrät elämän realiteetit ja elämäsi on nousukiidossa jo parikymppisenä, kun toiset vielä jäävät kompuroimaan kriiseihinsä. Haastavat olosuhteet ovat sinulle ehdottomasti mahdollisuus eikä uhka ja ihmettelet, miten joillekin kaikki on niin vaikeaa, kun sinä se vaan menestyt.

ENITEN C-VASTAUKSIA: Olet suloinen ja kaikkien rakastama *Acer saccharum*, sokerivaahtera. Syksy on lempivuodenaikasi ja arvostat kaikessa kauniita yksityiskohtia ja estetiikkaa. Tulet hyvin toimeen erilaisten persoonien kanssa, ja selviydyt hyvällä asenteella useimmista eteesi tulleista haasteista. Viihdyt dynaamisessa ympäristössä ja asuisit mielelläsi suurkaupungin keskustassa, mutta oikeastaan olet onnellinen missä vaan kunhan saat silloin tällöin pannukakkuja.

ENITEN B-VASTAUKSIA: Olet karismaattinen, itsevarmuutta uhkuva ja laatua arvostava *Fraxinus excelsior*, saarni. Et jätä ketään kylmäksi, kaikki haluavat olla sinä tai olla sinun kanssasi, mutta vain harva saa sinut sitoutumaan. Et viihdy Pohjois-Suomen tuppukylissä koska kylmyys ei ole sinun juttusi, vaan suuntaat kurssisi mieluummin Pariisiin tai Roomaan. Jotkut voivat erehtyä luulemaan sinua snobiksi, mutta todellisuudessa se johtuu siitä, että tiedät mistä pidät ja mikä sinulle sopii.

ENITEN D-VASTAUKSIA: Olet *Pinus longaeva*, okakäpymänty, viisauden ja rauhallisuuden perikuva. Sinut näkee usein joogasalilla tai istumassa kallioilla tuijottelemassa merelle miettimässä elämän merkityksettömyyttä. Jos saisit valita, muuttaisit asumaan vuorille kauas modernin yhteiskunnan kahleista. Nykyinen maailmanmeno saa sinut kyynistymään, mutta yrität sinnikkäästi tavoitella zen-olotilaa. Et välitä niinkään ulkokuoresta ja pinnallisuuksista, vaan käytät aikaa pitkäjänteiseen itsensä kehittämiseen.

ENITEN E-VASTAUKSIA: Olet *Humulus lupulus*, eli humala on erikoisalaasi. Tukevasti seisominen on sinulle usein liian haasteellista, joten sinua ei oikeastaan voi kutsua puuksi. Sen sijaan joudut tukeutumaan vierustoveriin tai konttaamaan pitkin maata kunnes löydät jonkun joka auttaisi sinua. Tämä taktiikka on kuitenkin auttanut sinua menestymään elämässä ja menitpä sitten minne tahansa, löydät aina kaltaistasi seuraa. Vietät aikaasi mielelläsi kielletyissä paikoissa kuten vieraiden ihmisten pihoilla, mutta olet kuitenkin loppujen lopuksi ihan mukava. Sinulla on taito rauhoittaa ihmisiä leppoisalla olemuksellasi ja ehkä myös hamppuisella tuoksullasi.

Kysy Antero Vipuselta

Kysy Forstihuudolta mitä ikinä halajat tietää! Forstihuudon sivuilta voit lukea kunnianarvoisan Antero Vipusen kaikkitietävän vastauksen siihen. Lukijakunnalle saatettakoon tiedoksi, että Antero on lempiopuksemme Kalevalan (sekä tiettävästi myös maailman) ihka ainut onnistuneesti podsoloitunut henkilö. Tästä syystä hän on korkein mahdollinen auktoriteetti metsäasioissa ja vastaa tänään kysymyksiinne.

Viikin pikkujouluista jäi löytötavaroihin sininen kaulanauha avaimella ja meloniavaimenperällä. Miksi se jäi, kenen se on ja minne sen voi viedä? T: Epätoivoinen

Hei Epätoivoinen! Kolmantena yönä täysikuun jälkeen yhdelle Metsätieteiden talon kellarikerroksen metalliovista syttyy seitsemän virvatulta. Virvatulet ovat merkkinä MYOn toimiston sijainnista, ja oikealla hetkellä sisään pyrkivä puhdassydäminen seikkailija voi käydä sisään tuosta ovesta. Jos avain on vielä Sinulla, voit luultavasti jättää sen toimistoon josta sen omistaja voinee sen hakea. Mikäli ei, toimistolla kannattaa silti pyrkiä käymään, sillä siellä tapahtuu tämän tästä kaikenlaisia merkillisyyksiä.

Mikä on elämän tarkoitus?
Vastaus tähän klassiseen eksistentiaaliseen dilemmaan on yksi universaalisti tarkimmin vaietusta totuuksista. Elämän tarkoitus on nimittäin miettiä sitä, että miten kummassa kukaan on voinut keksiä niitä argumentteja, joilla turvevoimaa edistetään Suomessa? Vaikka ei edes aloitettaisi siitä, ettei turve ole uusiutuva luonnonvara vaikka sitä jonkin poliittisen kiemuran vuoksi voidaan kohdella lähes sellaisena, niin turvevoimaa puoltavat päättelyketjut ovat aivan ihmeellisiä?

Turvevoiman tuotantoketju on 100 % kotimainen, jolloin sen tuotot jäävät Suomeen, mutta eikö täsmälleen sama päde esimerkiksi aurinkovoimaan? Turvevoimaa perustellaan lisäksi myös sillä, että sen käyttö lisää valtion energiaomavaraisuutta ja huoltovarmuutta hypoteettisessa tilanteessa, jossa tuontienergian saanti on ulkopoliittisista syistä uhattuna. Millaisella logiikalla on siis järkevää, että turvevoimaan parhaiten sopivat alueet kaivetaan tyhjiksi nyt tuontienergian ollessa vakaalla pohjalla, ja sitten kun se kenties vaikeutuu niin huonommin tuotantoon soveltuvaa materiaalia täytyy lähteä hakemaan ties mistä jumalan selän takaa? Lisäksi aurinkoenergian tuotantoketjujen perustaminen parantaa energiaomavaraisuutta juuri niinkuin turvekin, mutta ilman sitä vaihetta jossa tuotantoalue kalutaan tyhjäksi ja keskelle metsää jää valtava monttu. Tässä mainittuna siis vain muutamia ajatusleikkejä, joita pohtimalla voit toteuttaa elämän tarkoituksen täyttämistä. Mitä ihmettä??

Oletko SINÄ käynyt metsässä?
En. Katsooko kukaan muu Dirk Gently's Holistic Detective Agencya?

Mikzi KeRTSILLE EI TULe Aku ANKKAA?
Kertsille ei tule Aku Ankkaa, koska sarjakuvan lyhyttarinoiden juonet käsikirjoitetaan kertsin tapahtumien perusteella. Moniosaisten saagojen tapahtumat ovat puolestaan peräisin Hyytiälästä, ja olisi liian osoittelevaa toimittaa kerhohuoneelle lehteä, jota itse tietämättämme ja kollektiivisesti koko ajan käsikirjoitamme.

Mitä tarkoittaa, jos ihmiseltä tai asialta puuttuu mekaaninen lujuus?
Mekaaninen lujuus on sitä, mitä tapahtuu margariinille kun sen unohtaa pariksi tunniksi pöydälle ennen jääkaappiin laittamista joka päivä kuukauden ajan; loppuvaiheessa margariini on rakenteeltaan niin kestävää, että siitä voisi rakentaa lentokoneita. Tämä luo positiivisen takaisinkytkennän, jossa ennen käyttöä rasva täytyy sulattaa jolloin se kovettuu jääkaapissa vielä kovemmaksi jolloin sitä täytyy ennen seuraavaa käyttöä sulattaa vielä enemmän. Tehokkain keino tähän on asettaa margariinipurkki varovasti kahvinkeittimen lämpölevyn päälle kun on keittänyt kahvit ja ottanut laitteen pois päältä: hiipuva lämpö pehmittää rasvan juuri sopivaksi. Allegoriaa noudatellen mekaanisen lujuuden puute tarkoittaa siis liiallisesta kahvin nauttimisesta aiheutuvaa tilaa.

JAHTIVOUTI

KEVÄT TAITTAA hiljalleen talven niskan ja metsäylioppilaiden metsästysvietti saavuttaa kliimaksinsa hyvissä ajoin ennen helluntaita. Onneksi vapaan riistan kanta on laitoksellamme ekologisesti kestävällä tasolla ja pyynnin tulevaisuus näyttää turvatulta. Olen riista-alan guruna huomannut kuitenkin ammattitaidottomuutta jahtaajien keskuudessa. Pyynti on usein epävarmaa ja metsästäjien eettisiä ohjeita saati jahtiin liittyvää lainsäädäntöä noudatetaan vain löyhästi!!

Tästä inspiroituneena lanseerasinkin metsästäjätutkinnon, jotta pyynnin laatustandardit saataisiin jälleen yhteisömme arvoiselle tasolle. Tutkinnon tehtyäsi, leikkaa irti seuraavalla sivulla oleva metsästyskortti ja merkitse siihen oma pistemääräsi. Voit sitten vilauttaa korttia, kun metsästyksenvalvoja keskeyttää sinut kesken kiivaan avec-jahtisi tai kun saaliseläimesi pyytää todellisia näyttöjä taidoistasi.

Onnea tutkintoon! Kustakin oikeasta vastauksesta saat yhden pisteen.

1. Fuksipopulaatiolla tarkoitetaan
[ ] a) fuksien vuoden aikana syntyneiden poikasten määrää
[ ] b) tietyllä alueella oleskelevia fukseja
[ ] c) fuksikannan kuolleisuutta talven aikana

2. Kuinka lähellä baaritiskiä on optimaalista metsästää?
[ ] a) 5 metrin päässä
[ ] b) 15 metrin päässä
[ ] c) ei väliä mikäli hallussa on piilopullo

3. Humanistin pyyntiluvan myöntää?
[ ] a) Riista Mestari, Jahtivouti Pirkka Peltonen
[ ] b) Myon hallitus
[ ] c) HYY

4. Kuka seuraavista ei tarvitse metsästyskorttia?
[ ] a) Myon puheenjohtaja
[ ] b) fuksi metsästyskortillisen vanhemman forstin opastuksessa
[ ] c) wingman / -woman

5. Viinavarastoja talven varalle kerää
[ ] a) forsti
[ ] b) pykälisti
[ ] c) humanisti

6. Kestävän käytön periaate metsästyksessä tarkoittaa
[ ] a) saaliin hyväksikäyttämistä kaikin mahdollisin tavoin
[ ] b) mahdollisimman suuren saalismäärän tavoittelua
[ ] c) metsästyksen mitoittamista siten, että muillekin riittää vapaata riistaa

7. Silmänisku on tehokas metsästysmenetelmä, koska
[ ] a) sillä on mahdollista vietellä useampi kohde yhdellä iskulla
[ ] b) sillä on mahdollista saada aikaan voimakas vaikutus jopa
30 metrin päässä liikkuvaan kohteeseen
[ ] c) se on helpolta tuntuva menetelmä myös tukevassa humalatilassa

8. Metsästystilanteessa Kaskessa eteesi tulee emä ja vasa. Haluat kaataa emän, mitä teet?
[ ] a) et mitään, molemmat ovat rauhoitettuja
[ ] b) saat kaataa ensin vasan ja emän heti sen jälkeen
[ ] c) saat kaataa emän

9. Parasta vapaanriistanhoitoa on?
[ ] a) fuksien talviruokinta jaloviinalla
[ ] b) kilpailijoiden poisto reviiriltä
[ ] c) tapahtumien järjestäminen

10. Kehitä oma riistainen iskurepliikkisi ja esitä se Riistamestari Jahtivouti Pirkka Peltoselle. Jos Vouti lämpenee, saat pisteen.
[ ] Vouti hyväksyi
[ ] Vouti hylkäsi

Oikeat vastaukset
b, c, c, b, a, a, c, b, a

VAPAAN RIISTAN METSÄSTYSKORTTI
HUNTING CARD FOR FREE GAME
JAKTKORT FÖR FRI VILT

1.2.2017 - 31.12.2017
LAILLISTETTU SYDÄNTENMETSÄSTÄJÄ

Nimi:
Vuosikurssi:
Taitotaso metsästäjänä:
[ ] Vaarallisen riistan metsästäjä (10p)
[ ] Suurriistan metsästäjä (8-9p)
[ ] Varatun riistan metsästäjä (6-7p)
[ ] Vapaan riistan metsästäjä (4-5p)

[ ] Hylätty metsästäjätutkinto (0-3p)
Vietä vuosijuhlasi yksin ja opiskele ensi vuonna läksysi paremmin. Ehkä joku kiltti kokeneempi metsästäjä opastaa sinut alkuun tässä hienossa harrastuksessa!

Myöntäjä:
Riistamestari ja
Jahtivouti, **Pirkka Peltonen**

TÄSSÄ KORTISSA MAINITULLA METSÄSTÄJÄLLÄ ON SAALISTAKUUVAKUUTUS JOKA ON VOIMASSA METSÄYLIOPPILAAT RY:N JÄRJESTÄMISSÄ TAPAHTUMISSA

Heipähei!

Kevätaurinko lämmittää jo mukavasti, ja uusi tiedottajanne alkaa päästä hommaansa kiinni ja pitää Teidät ajan tasalla siitä, mitä kaikkea kivaa hallitus suunnittelee. Seuratkaahan aktiivisesti sähköpostia ja Facebookia, niistä löytää tuoreimmat tiedot tapahtumista.

Tulevia tapahtumia:

1.3.	Vuosijuhlakahvitus
12.-18.3.	IFSA Winter Meeting Sloveniassa
15.3.	Suomi-night Viikin vaihtareille
17.3.	Vuosijuhlat Poliisien kesäkodilla
26.3.-1.4.	IFSA Forest Versatility Tsekissä
8.4.	KV-sitsit
12.-13.4.	Helsinginkadun Appro
12.-15.4.	Viikki-speksi: VAURAAT
30.4.	Zetorin veto Kasarmitorilla
1.5.	Simakeidas Vappupäivänä Ullanlinnanmäellä

Lisäksi tulossa mm. Viikki-GP, MYO-PJK illanvietto, Laitoksen kevätjuhlat (päivämäärät tarkentuvat myöhemmin) – sekä tietenkin Kesäjuhlat Hyytiälässä 7.-9.7.! Laittakaahan päivät jo ylös, näitä ei kannata missata.

Eipä siis muuta, kuin oikein mukavaa kevättä ja tsemppiä opintoihin!

Tiedottajanne **Venla**